

UIT DE BUITENDIENST

Summary

In a few old houses problems occurred because of brown rats (*Rattus norvegicus* Berkenhout) emerging from the sewer system. The eradication of the rats was not successful and the renewal of the sewerage would have been difficult and expensive. The solution was to lengthen the tube of the sewer system coming from the building at its connection with the main sewer. An additional elbow pipe was attached to make sure that the rats in the main sewer could not enter the building any more.

Een bocht teveel

Dat een buitendienstmedewerker van ieder praktijkobject weer iets kan leren zal u niet vreemd in de oren klinken, want adviseren over ongediertebestrijding vanachter het bureau kan zelfs met veel praktijkervaring meestal niet. In augustus werd ik benaderd door de bewoner van huisnr. 2 uit een blok van vier huurwoningen. Deze bewoner had een rat in de keuken gesignaleerd en veertien dagen later zag hij een bruine rat

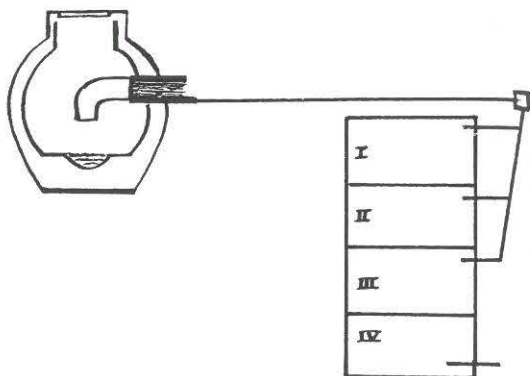
(*Rattus norvegicus* Berkenhout) in de slaapkamer. Ook schenen ratten in de kruipruimte voor te komen. Volgens de bewoners komen er veel ratten in de wijk voor, wat door verschillende burens werd bevestigd. Het betreft een woonwijk uit begin 1900, waarvan de huisaansluitingen van het riool meestal niet meer in goede staat verkeren, terwijl het onderhoud evenredig is met de lage huur. Dit mag voor de huiseigenaar natuurlijk geen reden zijn eventuele gebreken niet te herstellen. Een dergelijke vooroorlogse huurprijs zal hem daartoe echter ook niet

erg stimuleren. Omdat het eerste bezoek geen duidelijke aanwijzingen opleverde welke van de vier rioolaansluitingen de ratten toegang tot de woning verschaft, werd met de gemeente overeengekomen een rioolbestrijding uit te voeren.

De **rioolbestrijding** was **geen succes**. Er werd nauwelijks opname geconstateerd en op de meeste plaatsen waren de vetbollen op basis van chloorfacinon weggespoeld door een plotselinge zeer hoge waterstand in het riool. De bewoners hoorden echter nog steeds ratten tussen het plafond en in de kruipruimte.

Opnieuw bezagen we de situatie, maar verder dan het uitleggen van lokaas kwamen we niet. Om bij de aan de achterzijde van de woning gelegen controleputten te komen zouden de betonvloeren moeten worden opengebroken zonder vooraf de zekerheid te hebben het rioolgebrek te vinden.

Na een rustige winterperiode was het in het voorjaar weer raak. Ook de bewoner van huisnr. 3 hoorde toen ratten tussen het plafond en er zou nu toch eindelijk echt eens iets moeten gebeuren. Maar wat? De oplossing bleek achteraf vrij voor de hand liggend, maar op dat moment bezagen we op een rijtje weer alle mogelijkheden. De nummers 1 tot en met 3 bleken op een **gezamenlijke afvoer** uit te komen, die door de steeg loopt en op het hoofdriool uitkomt. In de steeg zouden we natuurlijk een ontstoppingstuk met terugslagklep kunnen plaatsen om de ratten tegen te houden, maar de vertegenwoordiger van de huiseigenaar stond niet te springen van enthousiasme, dus zochten we verder naar andere mogelijkheden. We wierpen een laatste vertwijfelde blik in de

een extra bocht maakt huisaansluiting onbereikbaar

inspectieput van het gemeentelijk riool en zagen de oplossing voor het probleem. In het hoofdriool was de gezamenlijke afvoer zichtbaar en deze stak zelfs iets uit. De ratten konden blijkbaar tegen de wand van het **hoofdriool** opklimmen en zo in de **huisaansluiting** komen. Door deze afvoer met een **pvc-buis te verlengen** tot boven het stroomprofiel en het uiteinde ook nog van een **bocht** te voorzien, zouden de ratten voor een niet te nemen hindernis worden geplaatst. De gemeente ging akkoord met deze oplossing tot grote opluchting van de huiseigenaar.

Na het aanbrengen van de bocht hebben de bewoners tot heden geen problemen met ratten meer ondervonden. Ondanks het feit dat de afhandeling van dit soort klachten vaak zeer moeizaam verloopt en vrij veel tijd in beslag kan nemen, blijkt de aanhouder toch meestal te winnen.

P.C. Groebe